

BULLYING

La gent no se n'adona com et sents
ni del que rota pels teus pensaments,
això no se supera amb un no res
cada vegada els teus sentiments es podreixen més.

És com un dia de pluja, trist i fa fred
m'agradaria tornar a quan em posava contenta amb un gomet,
o quan jugàvem a fet i amagar fins que estàvem cansats
i els dies no eren tan pesats.

Sempre hi ha un pensament que furga el teu cervell
com el bec d'un ocell,
la gent pensa que és una ximpleria
però si pateixen això tot el dia ...

A vegades per la ment passen aquests sons
no és que siguem dèbils, és perquè humans som,
quan em poso a analitzar
m'adono que això s'està normalitzant.